

MINISTARSTVO RADA I SOCIJALNE SKRBI

24

1. Na temelju točke III. Odluke o objavljivanju konvencija Međunarodne organizacije rada kojih je Republika Hrvatska stranka na temelju notifikacije o sukcesiji («Narodne novine-Međunarodni ugovori» broj 2/94), Ministarstvo rada i socijalne skrbi Republike Hrvatske objavljuje Konvenciju o najnižoj dobi za zapošljavanje.

2. Tekst Konvencije u izvorniku na engleskom jeziku i u prijevodu na hrvatski jezik glasi:

Convention No. 138

Convention concerning Minimum Age for Admission to Employment

The General Conference of the International Labour Organisation, having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Fifty-eighth Session on 6 June 1973, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to minimum age for admission to employment, which is the fourth item on the agenda of the session, and

Noting the terms of the Minimum Age (Industry) Convention, 1919, the Minimum Age (Sea) Convention, 1920, the Minimum Age (Agriculture) Convention, 1921, the Minimum Age (Trimmers and Stokers) Convention, 1921, the Minimum Age (Non-Industrial Employment) Convention, 1932, the Minimum Age (Sea) Convention (Revised), 1936, the Minimum Age (Industry) Convention (Revised), 1937, the Minimum Age (Non-Industrial Employment) Convention (Revised), 1937, the Minimum Age (Fishermen) Convention, 1959, and the Minimum Age (Underground Work) Convention, 1965, and

Considering that the time has come to establish a general instrument on the subject, which would gradually replace the existing ones applicable to limited economic sectors, with a view to achieving the total abolition of child labour, and

Having determined that these proposals shall take the form of an international Convention,

adopts the twenty-sixth day of June of the year one thousand nine hundred and seventy-three, the following Convention, which may be cited as the Minimum Age Convention, 1973:

Article 1

Each Member for which this Convention is in force undertakes to pursue a national policy designed to ensure the effective abolition of child labour and to raise progressively the minimum age for admission to employment or work to a level consistent with the fullest physical and mental development of young persons.

Article 2

1. Each Member which ratifies this Convention shall specify, in a declaration appended to its ratification, a minimum age for admission to employment or work within its territory and on means of transport registered in its territory; subject to Articles 4 to 8 of this Convention, no one under that age shall be admitted to employment or work in any occupation.

2. Each Member which has ratified this Convention may subsequently notify the Director-General of the International Labour Office, by further declarations, that it specifies a minimum age higher than that previously specified.

3. The minimum age specified in pursuance of paragraph 1 of this Article shall not be less than the age of completion of compulsory schooling and, in any case, shall not be less than 15 years.

4. Notwithstanding the provisions of paragraph 3 of this Article, a Member whose economy and educational facilities are insufficiently developed may, after consultation with the organisations of employers and workers concerned, where such exist, initially specify a minimum age of 14 years.

5. Each Member which has specified a minimum age of 14 years in pursuance of the provisions of the preceding paragraph shall include in its reports on the application of this Convention submitted under article 22 of the constitution of the International Labour Organisation a statement:

(a) that its reason for doing so subsists; or

(b) that it renounces its right to avail itself of the provisions in question as from a stated date.

Article 3

1. The minimum age for admission to any type of employment or work which by its nature or the circumstances in which it is carried out is likely to jeopardise the health, safety or morals of young persons shall not be less than 18 years.

2. The types of employment or work to which paragraph 1 of this Article applies shall be determined by national laws or regulations or by the competent authority, after consultation with the organisations of employers and workers concerned, where such exist.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 1 of this Article, national laws or regulations or the competent authority may, after consultation with the organisations of employers and workers concerned, where such exist, authorise employment or work as from the age of 16 years on condition that the health, safety and morals of the young persons concerned are fully protected and that the young persons have received adequate specific instruction or vocational training in the relevant branch of activity.

Article 4

1. In so far as necessary, the competent authority, after consultation with the organisations of employers and workers concerned, where such exist, may exclude from the application of this

Convention limited categories of employment or work in respect of which special and substantial problems of application arise.

2. Each Member which ratifies this Convention shall list in its first report on the application of the Convention submitted under article 22 of the Constitution of the International Labour Organisation any categories which may have been excluded in pursuance of paragraph 1 of this Article, giving the reasons for such exclusion, and shall state in subsequent reports the position of its law and practice in respect of the categories excluded and the extent to which effect has been given or is proposed to be given to the Convention in respect of such categories.

3. Employment or work covered by Article 3 of this Convention shall not be excluded from the application of the Convention in pursuance of this Article.

Article 5

1. A Member whose economy and administrative facilities are insufficiently developed may, after consultation with the organisations of employers and workers concerned, where such exist, initially limit the scope of application of this Convention.

2. Each Member which avails itself of the provisions of paragraph 1 of this Article shall specify, in a declaration appended to its ratification, the branches of economic activity or types of undertakings to which it will apply the provisions of the Convention.

3. The provisions of the Convention shall be applicable as a minimum to the following: mining and quarrying; manufacturing; construction; electricity, gas and water; sanitary services; transport, storage and communication; and plantations and other agricultural undertakings mainly producing for commercial purposes, but excluding family and small-scale holdings producing for local consumption and not regularly employing hired workers.

4. Any Member which has limited the scope of application of this Convention in pursuance of this Article:

(a) shall indicate in its reports under article 22 of the Constitution of the International Labour Organisation the general position as regards the employment or work of young persons and children in the branches of activity which are excluded from the scope of application of this Convention and any progress which may have been made towards wider application of the provisions of the Convention;

(b) may at any time formally extend the scope of application by a declaration addressed to the Director-General of the International Labour Office.

Article 6

This Convention does not apply to work done by children and young persons in schools for general, vocational or technical education or in other training institutions, or to work done by persons at least 14 years of age in undertakings, where such work is carried out in accordance with conditions prescribed by the competent authority, after consultation with the organisations of employers and workers concerned, where such exist, and is an integral part of:

(a) a course of education or training for which a school or training institution is primarily responsible;

(b) a programme of training mainly or entirely in an undertaking, which programme has been approved by the competent authority; or

(c) a programme of guidance or orientation designed to facilitate the choice of an occupation or of a line of training.

Article 7

1. National laws or regulations may permit the employment or work of persons 13 to 15 years of age on light work which is:

(a) not likely to be harmful to their health or development; and

(b) not such as to prejudice their attendance at school, their participation in vocational orientation or training programmes approved by the competent authority or their capacity to benefit from the instruction received.

2. National laws or regulations may also permit the employment or work of persons who are at least 15 years of age but have not yet completed their compulsory schooling on work which meets the requirements set forth in sub-paragraphs (a) and (b) of paragraph 1 of this Article.

3. The competent authority shall determine the activities in which employment or work may be permitted under paragraphs 1 and 2 of this Article and shall prescribe the number of hours during which and the conditions in which such employment or work may be undertaken.

4. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2 of this Article, a Member which has availed itself of the provisions of paragraph 4 of Article 2 may, for as long as it continues to do so, substitute the ages 12 and 14 for the ages 13 and 15 in paragraph 1 and the age 14 for the age 15 in paragraph 2 of this Article.

Article 8

1. After consultation with the organisations of employers and workers concerned, where such exist, the competent authority may, by permits granted in individual cases, allow exceptions to the prohibition of employment or work provided for in Article 2 of this Convention, for such purposes as participation in artistic performances.

2. Permits so granted shall limit the number of hours during which and prescribe the conditions in which employment or work is allowed.

Article 9

1. All necessary measures, including the provision of appropriate penalties, shall be taken by the competent authority to ensure the effective enforcement of the provisions of this Convention.

2. National laws or regulations or the competent authority shall define the persons responsible for compliance with the provisions giving effect to the Convention.

3. National laws or regulations or the competent authority shall prescribe the registers or other documents which shall be kept and made available by the employer; such registers or documents shall contain the names and ages or dates of birth, duly certified wherever possible, of persons whom he employs or who work for him and who are less than 18 years of age.

Article 10

1. This Convention revises, on the terms set forth in this Article, the Minimum Age (Industry) Convention, 1919, the Minimum Age (Sea) Convention, 1920, the Minimum Age (Agriculture) Convention, 1921, the Minimum Age (Trimmers and Stokers) Convention, 1921, the Minimum Age (Non-Industrial Employment) Convention, 1932, the Minimum Age (Sea) Convention (Revised), 1936, the Minimum Age (Industry) Convention (Revised), 1937, the Minimum Age (Non-Industrial Employment) Convention (Revised), 1937, the Minimum Age (Fishermen) Convention, 1959, and the Minimum Age (Underground Work) Convention, 1965.

2. The coming into force of this Convention shall not close the Minimum Age (Sea) Convention (Revised), 1936, the Minimum Age (Industry) Convention (Revised), 1937, the Minimum Age (Non-Industrial Employment) Convention (Revised), 1937, the Minimum Age (Fishermen) Convention, 1959, or the Minimum Age (Underground Work) Convention, 1965, to further ratification.

3. The Minimum Age (Industry) Convention, 1919, the Minimum Age (Sea) Convention, 1920, the Minimum Age (Agriculture) Convention, 1921, and the Minimum Age (Trimmers and Stokers) Convention, 1921, shall be closed to further ratification when all the parties thereto have consented to such closing by ratification of this Convention or by a declaration communicated to the Director-General of the International Labour Office.

4. When the obligations of this Convention are accepted:

(a) by a Member which is a party to the Minimum Age (Industry) Convention (Revised), 1937, and a minimum age of not less than 15 years is specified in pursuance of Article 2 of this Convention, this shall ipso jure involve the immediate denunciation of that Convention,

(b) in respect of non-industrial employment as defined in the Minimum Age (Non-Industrial Employment) Convention, 1932, by a Member which is a party to that Convention, this shall ipso jure involve the immediate denunciation of that Convention,

(c) in respect of non-industrial employment as defined in the Minimum Age (Non-Industrial Employment) Convention (Revised), 1937, by a Member which is a party to that Convention, and a minimum age of not less than 15 years is specified in pursuance of Article 2 of this Convention, this shall ipso jure involve the immediate denunciation of that Convention,

(d) in respect of maritime employment, by a Member which is a party to the Minimum Age (Sea) Convention (Revised), 1936, and a minimum age of not less than 15 years is specified in pursuance of Article 2 of this Convention or the Member specifies that Article 3 of this Convention applies to maritime employment, this shall ipso jure involve the immediate denunciation of that Convention,

(e) in respect of employment in maritime fishing, by a Member which is a party to the Minimum Age (Fishermen) Convention, 1959, and a minimum age of not less than 15 years is specified in pursuance of Article 2 of this Convention or the Member specifies that Article 3 of this Convention applies to employment in maritime fishing, this shall ipso jure involve the immediate denunciation of that Convention,

(f) by a Member which is a party to the Minimum Age (Underground Work) Convention, 1965, and a minimum age of not less than the age specified in pursuance of that Convention is specified in pursuance of Article 2 of this Convention or the Member specifies that such an age applies to employment underground in mines in virtue of Article 3 of this Convention, this shall ipso jure involve the immediate denunciation of that Convention, if and when this Convention shall have come into force.

5. Acceptance of the obligations of this Convention:

(a) shall involve the denunciation of the Minimum Age (Industry) Convention, 1919, in accordance with Article 12 thereof,

(b) in respect of agriculture shall involve the denunciation of the Minimum Age (Agriculture) Convention, 1921, in accordance with Article 9 thereof,

(c) in respect of maritime employment shall involve the denunciation of the Minimum Age (Sea) Convention, 1920, in accordance with Article 10 thereof, and of the Minimum Age (Trimmers and Stokers) Convention, 1921, in accordance with Article 12 thereof, if and when this Convention shall have come into force.

Article 11

The formal ratifications of this Convention shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

Article 12

1. This Convention shall be binding only upon those Members of the International Labour Organisation whose ratifications have been registered with the Director-General.

2. It shall come into force twelve months after the date on which the ratifications of two Members have been registered with the Director-General.

3. Thereafter, this Convention shall come into force for any Member twelve months after the date on which its ratifications has been registered.

Article 13

1. A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an Act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration. Such denunciation should not take effect until one year after the date on which it is registered.

2. Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expiration of the period of ten years mentioned in the preceding paragraph, exercise the right of denunciation provided for in this Article, will be bound for another

period of ten years and, thereafter, may denounce this Convention at the expiration of each period of ten years under the terms provided for in this Article.

Article 14

1. The Director-General of the International Labour Office shall notify all Members of the International Labour Organisation of the registration of all ratifications and denunciations communicated to him by the Members of the Organisation.

2. When notifying the Members of the Organisation of the registration of the second ratification communicated to him, the Director-General shall draw the attention of the Members of the Organisation to the date upon which the Convention will come into force.

Article 15

The Director-General of the International Labour Office shall communicate to the Secretary-General of the United Nations for registration in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations full particulars of all ratifications and acts of denunciation registered by him in accordance with the provisions of the preceding Articles.

Article 16

At such times as may consider necessary the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall examine the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision in whole or in part.

Article 17

1. Should the Conference adopt a new Convention revising this Convention in whole or in part, then, unless the new Convention otherwise provides:

a) the ratification by a Member of the new revising Convention shall ipso jure involve the immediate denunciation of this Convention, notwithstanding the provisions of Article 13 above, if and when the new revising Convention shall have come into force;

b) as from the date when the new revising Convention comes into force this Convention shall cease to be open to ratification by the Members.

2. This Convention shall in any case remain in force in its actual form and content for those Members which have ratified it but have not ratified the revising Convention.

Article 18

The English and French versions of the text of this Convention are equally authoritative.

Konvencija 138

Konvencija o najnižoj dobi za zapošljavanje

Opća konferencija Međunarodne organizacije rada koju je u Ženevi sazvalo Upravno vijeće Međunarodnog ureda rada, sastavši se na svom pedeset i osmom zasjedanju 6. lipnja 1973., i

odlučivši prihvatiti određene prijedloge u vezi s najnižom dobi za zapošljavanje, a što je četvrta točka dnevnog reda zasjedanja, i

imajući na umu odredbe Konvencije o najnižoj dobi (industrija) iz 1919., Konvencije o najnižoj dobi (more) iz 1920., Konvencije o najnižoj dobi (poljoprivreda) iz 1921., Konvencije o najnižoj dobi (skladištari i ložači na brodovima) iz 1921., Konvencije o najnižoj dobi (neindustrijski rad) iz 1932., Konvencije o najnižoj dobi (more) (revidirana) iz 1936., Konvencije o najnižoj dobi (industrija) (revidirana) iz 1937., Konvencije o najnižoj dobi (neindustrijski rad) (revidirana) iz 1937., Konvencije o najnižoj dobi (ribari) iz 1959., Konvencije o najnižoj dobi (rad pod zemljom) iz 1965., i

smatrajući da je došlo vrijeme da se izradi sveobuhvatni dokument o tom pitanju koji bi postupno zamijenio postojeće dokumente primjenjive na ograničene gospodarske sektore, a u cilju potpunog ukidanja dječjeg rada, i

odlučivši da ovaj dokument dobije oblik međunarodne konvencije,

usvaja dvadeset šestog lipnja tisuću devetsto sedamdeset i treće godine sljedeću konvenciju koja se naziva Konvencija o najnižoj dobi iz 1973.:

Članak 1.

Svaka članica za koju je ova Konvencija na snazi obvezuje se da će provoditi nacionalnu politiku koja ima za cilj osigurati djelotvorno ukidanje dječjeg rada i postupno podići najnižu dobnu granicu za zapošljavanje ili rad do razine koja je u skladu s najpotpunijim tjelesnim i duševnim razvojem mladih osoba.

Članak 2.

1. Svaka članica koja ratificira ovu Konvenciju mora, u izjavi dodanoj njoj ratifikaciji, utvrditi najnižu dob za zapošljavanje ili rad na njenom teritoriju i na prijevoznim sredstvima registriranim na njenom teritoriju; osim u izuzetnim slučajevima predviđenim člancima 4. do 8. ove Konvencije, niti jednu osobu mlađu od te dobi se ne smije zaposliti i ne smije joj se dopustiti rad u bilo kojem zanimanju.

2. Svaka članica koja je ratificirala ovu Konvenciju može naknadno, dodatnom izjavom, notificirati glavnom ravnatelju Međunarodnog ureda rada da utvrđuje najnižu dob višu od one koja je prethodno utvrđena.

3. Najniža dob utvrđena u skladu sa stavkom 1. ovoga članka ne smije biti niža od dobi za završavanje obveznog školovanja, a u svakom slučaju ne smije biti niža od 15 godina.

4. Izuzetno od odredaba stavka 3. ovoga članka, članica čije su gospodarstvo i obrazovne mogućnosti nedovoljno razvijeni može, nakon savjetovanja s organizacijama zainteresiranih poslodavaca i radnika, gdje one postoje, početno utvrditi najnižu dob od 14 godina.

5. Svaka članica koja je utvrdila najnižu dob od 14 godina u skladu s odredbom prethodnog stavka mora, u svoja izvješća o primjeni ove Konvencije podnesena na temelju članka 22. Statuta Međunarodne organizacije rada, uvrstiti izjavu:

(a) da njeni razlozi za to još uvijek postoje; ili

(b) da se odriče prava primjene dotične odredbe od navedenog datuma.

Članak 3.

1. Najniža dob za prijem u bilo koju vrstu zaposlenja ili na bilo koji rad koji bi, po svojoj prirodi ili okolnostima u kojima se odvija, mogao ugroziti zdravlje, sigurnost ili moral mladih osoba, ne smije biti niža od 18 godina.

2. Vrste zaposlenja ili rada na koje se primjenjuje stavak 1. ovoga članka moraju se utvrditi nacionalnim zakonima ili drugim propisima ili od strane nadležne vlasti nakon savjetovanja s organizacijama zainteresiranih poslodavaca i radnika, gdje one postoje.

3. Izuzetno od odredbe stavka 1. ovoga članka, nacionalni zakoni ili drugi propisi ili nadležna vlast mogu, nakon savjetovanja s organizacijama zainteresiranih poslodavaca i radnika, gdje one postoje, odobriti zapošljavanje ili rad nakon navršenih 16 godina starosti pod uvjetom da su zdravlje, sigurnost i moral dotičnih mladih osoba potpuno zaštićeni i da su te mlade osobe dobile odgovarajuće posebne upute ili da su prošle stručnu izobrazbu u odgovarajućim granama djelatnosti.

Članak 4.

1. U mjeri u kojoj je to potrebno, nadležna vlast, nakon savjetovanja s organizacijama zainteresiranih poslodavaca i radnika, gdje one postoje, može isključiti iz primjene ove Konvencije ograničene kategorije zaposlenja ili rada u odnosu na koje se u primjeni pojavljuju posebni i bitni problemi.

2. Svaka članica koja ratificira ovu Konvenciju mora navesti u svom prvom izvješću o primjeni ove Konvencije podnesenom na temelju članka 22. Statuta Međunarodne organizacije rada sve kategorije koje su eventualno isključene u skladu sa stavkom 1. ovoga članka, navodeći razloge takvog isključivanja, i mora u naknadnim izvješćima navesti stanje svog zakonodavstva i prakse u odnosu na isključene kategorije, te opseg u kojem se ova Konvencija primjenjuje ili se predlaže primjenjivati u odnosu na te kategorije.

3. Zaposlenje ili rad utvrđeni člankom 3. ove Konvencije ne smiju biti isključeni iz primjene Konvencije na temelju odredaba ovoga članka.

Članak 5.

1. Članica čije gospodarstvo ili administrativne službe nisu dovoljno razvijeni može, nakon savjetovanja s organizacijama zainteresiranih poslodavaca i radnika, gdje one postoje, početno ograničiti područje primjene ove Konvencije.

2. Svaka članica koja iskoristi mogućnost predviđenu odredbom stavka 1. ovoga članka mora utvrditi, u izjavi dodanoj njenoj ratifikaciji, grane gospodarske djelatnosti ili vrste poduzeća na koje će primjenjivati odredbe ove Konvencije.

3. Odredbe ove Konvencije moraju se kao minimum primjenjivati na sljedeće: rudarstvo i vađenje kamena; proizvodnju; graditeljstvo; službe za opskrbu električnom energijom, plinom i vodom; sanitarne službe; prijevoz; skladištenje i veze; te plantaže i druga poljoprivredna poduzeća koja uglavnom proizvode za komercijalne svrhe, uz iznimku obiteljskih i manjih gospodarstava koja proizvode za lokalnu potrošnju i ne zapošljavaju redovito najamne radnike.

4. Svaka članica koja je ograničila područje primjene ove Konvencije u skladu s ovim člankom:

(a) mora naznačiti, u svojim izvješćima podnesenim na temelju članka 22. Statuta Međunarodne organizacije rada, opće stanje u odnosu na zapošljavanje ili rad mladih osoba i djece u granama djelatnosti koje su isključene iz područja primjene ove Konvencije i svaki napredak koji je učinjen u svrhu omogućavanja šire primjene odredaba ove Konvencije;

(b) može u bilo koje vrijeme formalno proširiti područje primjene izjavom upućenom glavnom ravnatelju Međunarodnog ureda rada.

Članak 6.

Ova Konvencija se ne primjenjuje na rad koji obavljaju djeca i mlade osobe u školama općeg, stručnog ili tehničkog obrazovanja ili u drugim ustanovama za izobrazbu, niti na rad koji obavljaju osobe s najmanje 14 godina starosti u poduzećima, ako se takav rad obavlja u skladu s uvjetima propisanim od strane nadležne vlasti nakon savjetovanja s organizacijama zainteresiranih poslodavaca i radnika, gdje one postoje, a sastavni je dio:

(a) tečaja obrazovanja odnosno izobrazbe za koje je škola ili ustanova za izobrazbu primarno odgovorna;

(b) programa izobrazbe koji se uglavnom ili u cijelosti odvija u poduzeću, a koji program je odobrila nadležna vlast; ili

(c) programa upućivanja ili orijentacije koji ima za cilj olakšati izbor zanimanja ili vrste stručnog osposobljavanja.

Članak 7.

1. Nacionalnim zakonima ili drugim propisima se može dopustiti zapošljavanje ili rad, na lakšim poslovima, osoba od 13 do 15 godina starosti, koji:

(a) izvjesno neće biti štetan za njihovo zdravlje ili razvoj; i

(b) nije takav da šteti njihovom pohađanju škole, sudjelovanju u programima profesionalne orijentacije ili izobrazbe odobrenim od strane nadležne vlasti ili njihovim sposobnostima da imaju korist od nastave koju pohađaju.

2. Nacionalnim zakonima ili drugim propisima se može također dopustiti zapošljavanje ili rad osoba koje imaju najmanje 15 godina starosti ali još nisu završile svoje obvezno školovanje, na poslovima koji zadovoljavaju uvjete utvrđene podstavcima (a) i (b) stavka 1. ovoga članka.

3. Nadležna vlast mora utvrditi djelatnosti u kojima se zapošljavanje i rad mogu dopustiti na temelju stavaka 1. i 2. ovoga članka, te mora propisati broj sati i uvjete za obavljanje takvog zaposlenja i rada.

4. Izuzetno od odredbi stavka 1. i 2. ovoga članka, članica koja primjenjuje odredbe stavka 4. članka 2. može, za sve vrijeme dok primjenjuje te odredbe, zamijeniti dobi od 13 i 15 godina dobima od 12 i 14 godina u stavku 1., te dob od 15 godina sa dobi od 14 godina u stavku 2. ovoga članka.

Članak 8.

1. Nakon savjetovanja s organizacijama zainteresiranih poslodavaca i radnika, gdje one postoje, nadležna vlast može, dozvolama koje se izdaju u pojedinačnim slučajevima, dopustiti izuzetke od zabrane zapošljavanja ili rada utvrđene člankom 2. ove Konvencije, u takve svrhe kao što su sudjelovanja u umjetničkim izvedbama.

2. Tako izdane dozvole moraju ograničiti broj sati tijekom kojih su i propisati uvjete u kojima su, zapošljavanje i rad dopušteni.

Članak 9.

1. Nadležna vlast mora poduzeti sve potrebne mjere, uključujući propisivanje odgovarajućih kazni, kako bi osigurala učinkovitu provedbu odredaba ove Konvencije.

2. Nacionalni zakoni ili drugi propisi ili nadležna vlast moraju utvrditi osobe koje su odgovorne za poštivanje odredaba kojima se primjenjuje ova Konvencija.

3. Nacionalni zakoni ili drugi propisi ili nadležna vlast moraju propisati registre ili druge dokumente koje će poslodavac voditi i stavljati na raspolaganje; takvi registri ili dokumenti moraju sadržavati imena i dob odnosno datum rođenja, propisno ovjeren gdje god je to moguće, osoba koje zapošljava ili koje rade za njega, a mlađe su od 18 godina.

Članak 10.

1. Ova Konvencija revidira, pod uvjetima utvrđenim ovim člankom, Konvenciju o najnižoj dobi (industrija) iz 1919., Konvenciju o najnižoj dobi (more) iz 1920., Konvenciju o najnižoj dobi (poljoprivreda) iz 1921., Konvenciju o najnižoj dobi (skladištari i ložači na brodovima) iz 1921., Konvenciju o najnižoj dobi (neindustrijski rad) iz 1932., Konvenciju o najnižoj dobi (more) (revidirana) iz 1936., Konvenciju o najnižoj dobi (industrija) (revidirana) iz 1937., Konvenciju o najnižoj dobi (neindustrijski rad) (revidirana) iz 1937., Konvenciju o najnižoj dobi (ribari) iz 1959. i Konvenciju o najnižoj dobi (rad pod zemljom) iz 1965.

2. Stupanjem na snagu ove Konvencije neće se za daljnju ratifikaciju zatvoriti Konvencija o najnižoj dobi (more) (revidirana) iz 1936., Konvencija o najnižoj dobi (industrija) (revidirana) iz 1937., Konvencija o najnižoj dobi (neindustrijski rad) (revidirana) iz 1937., Konvencija o najnižoj dobi (ribari) iz 1959. ili Konvencija o najnižoj dobi (rad pod zemljom) iz 1965.

3. Konvencija o najnižoj dobi (industrija) iz 1919., Konvencija o najnižoj dobi (more) iz 1920., Konvencija o najnižoj dobi (poljoprivreda) iz 1921., Konvencija o najnižoj dobi (skladištari i ložači na brodovima) iz 1921. će biti zatvorene za daljnju ratifikaciju kad se sve stranke tih Konvencija usuglase o takvom zatvaranju ratificiranjem ove Konvencije ili izjavom priopćenom glavnom ravnatelju Međunarodnog ureda rada.

4. Kada obveze iz ove Konvencije prihvati:

(a) jedna članica koja je stranka Konvencije o najnižoj dobi (industrija) (revidirana) iz 1937., te kad se na temelju članka 2. ove Konvencije utvrdi najniža dob od najmanje 15 godina, to će *ipso iure* značiti trenutno otkazivanje te konvencije,

(b) u odnosu na neindustrijski rad definiran u Konvenciji o najnižoj dobi (neindustrijski rad) iz 1932., jedna članica koja je stranka te Konvencije, to će *ipso iure* značiti trenutno otkazivanje te konvencije,

(c) u odnosu na neindustrijski rad definiran u Konvenciji o najnižoj dobi (neindustrijski rad) (revidirana) iz 1937., jedna članica koja je stranka te Konvencije, te kad se na temelju članka 2. ove Konvencije utvrdi najniža dob od najmanje 15 godina, to će *ipso iure* značiti trenutno otkazivanje te konvencije,

(d) u odnosu na zapošljavanje pomoraca, jedna članica koja je stranka Konvencije o najnižoj dobi (more) (revidirana) iz 1936., te kad se na temelju članka 2. ove Konvencije utvrdi najniža dob od najmanje 15 godina ili kad ta članica utvrdi da se članak 3. ove Konvencije primjenjuje na zapošljavanje pomoraca, to će *ipso iure* značiti trenutno otkazivanje te konvencije,

(e) u odnosu na zapošljavanje u pomorskom ribolovu, jedna članica koja je stranka Konvencije o najnižoj dobi (ribari) iz 1959., te kad se na temelju članka 2. ove Konvencije utvrdi najniža dob od najmanje 15 godina ili kad ta članica utvrdi da se članak 3. ove Konvencije primjenjuje na zapošljavanje u pomorskom ribolovu, to će *ipso iure* značiti trenutno otkazivanje te konvencije,

(f) jedna članica koja je stranka Konvencije o najnižoj dobi (rad pod zemljom) iz 1965., te kad se na temelju članka 2. ove Konvencije utvrdi najniža dob od najmanje 15 godina ili kad ta članica utvrdi da se ta dob primjenjuje na zapošljavanje pod zemljom u rudnicima, to će *ipso iure* značiti trenutno otkazivanje te konvencije, ako i kada ova Konvencija stupi na snagu.

5. Prihvatanje obveza iz ove Konvencije značit će:

(a) otkazivanje Konvencije o najnižoj dobi (industrija) iz 1919. u skladu s člankom 12. te Konvencije,

(b) u odnosu na poljoprivredu, otkazivanje Konvencije o najnižoj dobi (poljoprivreda) iz 1921. u skladu s člankom 9. te Konvencije,

(c) u odnosu na zapošljavanje pomoraca, otkazivanje Konvencije o najnižoj dobi (more) iz 1920. u skladu s člankom 10. te Konvencije, kao i Konvencije o najnižoj dobi (skladištari i ložači na brodovima) iz 1921. u skladu s člankom 12. te Konvencije, ako i kada ova Konvencija stupi na snagu.

Članak 11.

Formalne ratifikacije ove Konvencije priopćavaju se glavnom ravnatelju Međunarodnog ureda rada radi registracije.

Članak 12.

1. Ova Konvencija obvezuje samo one članice Međunarodne organizacije rada čije su ratifikacije registrirane kod glavnog ravnatelja.
2. Ona stupa na snagu dvanaest mjeseci od datuma kada su kod glavnog ravnatelja registrirane ratifikacije dviju članica.
3. Nakon toga, ova Konvencija stupa na snagu u odnosu na svaku članicu dvanaest mjeseci nakon datuma registracije njene ratifikacije.

Članak 13.

1. Članica koja je ratificirala ovu Konvenciju može je otkazati nakon proteka razdoblja od deset godina od datuma kada je Konvencija stupila na snagu, aktom kojeg dostavlja glavnom ravnatelju Međunarodnog ureda rada radi registracije. Ovakav otkaz stvara pravni učinak godinu dana nakon datuma kad je registriran.
2. Svaka članica koja je ratificirala ovu Konvenciju, i koja u roku od godine dana nakon proteka razdoblja od deset godina iz prethodnog stavka ne otkáže Konvenciju prema odredbi ovoga članka, bit će obvezana za još jedno razdoblje od deset godina, a nakon toga može otkazati Konvenciju po isteku svakog novog razdoblja od deset godina prema uvjetima predviđenim u ovome članku.

Članak 14.

1. Glavni ravnatelj Međunarodnog ureda rada notificira svim članicama Međunarodne organizacije rada registraciju svih ratifikacija ili otkaza što su mu priopćile članice Organizacije.
2. Notificirajući članicama Organizacije registraciju druge dostavljene mu ratifikacije koja je potrebna da ova Konvencija stupi na snagu, glavni ravnatelj mora upozoriti članice Organizacije na datum kada Konvencija stupa na snagu.

Članak 15.

Glavni ravnatelj Međunarodnog ureda rada priopćuje glavnom tajniku Ujedinjenih naroda radi registracije u skladu s odredbom članka 102. Povelje Ujedinjenih naroda potpune podatke o svim ratifikacijama i aktima o otkazivanju što ih je registrirao u skladu s odredbama prethodnih članaka.

Članak 16.

Kada to bude smatralo potrebnim, Upravno vijeće Međunarodnog ureda rada podnijet će Općoj konferenciji izvješće o primjeni ove Konvencije i razmotrit će potrebu uvrštavanja pitanja njene potpune ili djelomične revizije na dnevni red Konferencije.

Članak 17.

1. Ako Konferencija usvoji novu konvenciju, koja bi ovu Konvenciju revidirala u cijelosti ili djelomično, tada, ako se novom konvencijom ne odredi drukčije:

(a) ratifikacija nove revidirajuće konvencije od strane članice *ipso iure* znači otkazivanje ove Konvencije bez obzira na odredbu članka 12., ako, i kada nova revidirajuća konvencija stupi na snagu;

(b) od datuma kada nova revidirajuća konvencija stupi na snagu, ova Konvencija prestaje biti otvorena za ratifikaciju članicama.

2. Ova Konvencija u svakom slučaju ostaje na snazi u sadašnjem obliku i sadržaju za one članice koje su je ratificirale, a koje nisu ratificirale revidirajuću konvenciju.

Članak 18.

Engleski i francuski tekst ove Konvencije jednako su vjerodostojni.

Klasa: 910-01/01-01/234

Urbroj: 524-01-02-9

Zagreb, 22. siječnja 2002.

Ministar
rada i socijalne skrbi
Davorko Vidović, v. r.